

תת"ע 820/01/17 - מדינת ישראל נגד רובי מוחמד רובי מוחמד

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 820-01-17 מדינת ישראל נ' רובי מוחמד
תיק חיצוני: 11210037880

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מאשימה מדינת ישראל
באמצעות עו"ד אורית מנדלוביץ'
נגד
נאשם רובי מוחמד רובי מוחמד
באמצעות עו"ד מוחמד חאג'

החלטה

בפני בקשה לביטול כתב אישום, על פי סעיף 149(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982.

כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של אי ציות להוראת שוטר במדים, שהורה לו להזדהות בפניו, והוא סרב, בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

בדין שנערך לפני העלה ב"כ הנאשם טענה מקדמית, בעטייה, לשיטתו, העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה ויש לבטל את כתב האישום. עיון בחומר הראיות, לטענתו, מעלה כי הנאשם הזדהה לפני השוטרים, לאחר מספר דקות שהתבקש לעשות כן. לגרסת ההגנה, בעת שהנאשם ואביו חצו את הכביש, השוטרים "הפריעו" להם בחצייתו, הנאשם התקומם, החל דין ודברים בין הנאשם לשוטרים, שבסופו הזדהה הנאשם, התייצב בתחנת המשטרה וקיבל זימון לדיון.

כן נטען כי לא נגבתה עדותו של הנאשם, וכתב האישום מתבסס על דוחות של שני שוטרים בלבד, ויש בכך פגיעה בזכותו של הנאשם להצגת הדברים מטעמו.

ב"כ המאשימה טענה מנגד כי אין חובה לגבות עדות מהנאשם. בהתאם לדוח וכעולה מדוחות השוטרים, הנאשם לא ציית להוראות שוטר במדים, שהורה לו להמשיך ללכת ולא הזדהה. נטען כי בהתאם לדוחות השוטרים, אכן התנהל דין ודברים בין השוטרים לנאשם, אך הנאשם השיב להם באופן שאינו ראוי והחל לצעוק. בהתאם לכך ביקשו ממנו השוטרים כי יזדהה. רק לאחר זמן ממושך, הזדהה הנאשם. צוין כי הנאשם נעמד בצורה מאיימת ואביו הרים את קולו.

נסיבות אלה, לשיטת המאשימה, יש בהן כדי לגבש לכאורה עבירה של אי ציות להוראות שוטר במדים.

הכרעה

עמוד 1

הוראת סעיף 149(4) לחוק סדר הדין הפלילי, קובעת כי נאשם רשאי לטעון טענה מקדמית לפי העובדות המתוארות בכתב האישום אין מהוות עבירה.

בספרו **"על סדר הדין בפלילים"** (חלק שני, מהדורה מעודכנת, תשס"ט-2009, עמ' 1295), מציין י' קדמי כי "די בכך שהעובדות והמעשים המיוחסים לנאשמים... מכונים פוטנציאל ממשי להרשעתם בעבירה המיוחסת להם... האינטרס הציבורי מחייב לאפשר לתביעה לנסות ולהוכיח" (ת"פ(י-ם) 2184/06 יעקב מרגולין).

תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה קובעת כי:

"עובר דרך חייב לציית -

(1) להוראות שנותן שוטר במדים..."

בענייננו, מדוח הפעולה של השוטר עלמני אוראל עולה כי לאחר שהנאשם ואביו סיימו חצית מעבר חציה, הנאשם הביט אל עבר השוטרים והחל לקלל בערבית. השוטרים חזרו אליו, שאלו אותו לפשר האירוע, והוא החל לצעוק תוך שהוא מטיח בשוטרים: **"אתה עושה מה שבא לך ועבירת תנועה חצינו את הכביש למה לא נתת לנו לחצות את הכביש"**. השוטרים, צוין, הסבירו לו שהוא סיים לחצות את הכביש עם אביו. השוטר יצא מניידת המשטרה מסר, לבקשת הנאשם, את שמו, וביקש מהנאשם להזדהות. הנאשם סרב ונעמד מול השוטר בצורה מאיימת כשידיו מאחורי גבו. אביו הצטרף לצעקות ואמר לשוטר: **"אל תגע בו"**. צוין כי לאחר מספר דקות הנאשם הזדהה. הנאשם התבקש להגיע לתחנת המשטרה ולא עוכב, מאחר שלטענתו עבר אביו התקף לב, והשוטר בחר שלא ליצור פרובוקציה מול אביו.

מדוח הפעולה של השוטר ויסאם כבישי עלו דברים דומים.

בנסיבות דנן, בהתאם לתקנה 23(א)(1) ובהתאם לדוחות הפעולה, מעת שביקש השוטר מהנאשם להזדהות, והנאשם לא הזדהה, התגבשה לכאורה העבירה של אי ציות להוראות שוטר במדים. העובדה כי הנאשם הזדהה לאחר מספר דקות אין בה כדי לשנות מעצם גיבוש העבירה לכאורה.

עולה מהאמור כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע עבירה של אי ציות להוראות שוטר במדים.

נוכח האמור, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"א אייר תשע"ח, 26 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.

